U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobkyně: **PhDr. H. P.**, proti žalovanému: **Ministerstvo kultury**, se sídlem Maltézské nám. 471/1, Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 4. 2008, č. j. 12308/2007, vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 7 Ca 94/2008, o návrhu žalobkyně na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích,

takto:

I. Návrh **se zamítá.**

II. Navrhovatelka **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně (dále též „navrhovatelka“) se svým podáním ze dne 15. 12. 2009, které bylo doručeno Nejvyššímu správnímu soudu dne 28. 12. 2009, domáhá určení lhůty k provedení procesních úkonů podle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (dále jen „zákon o soudech a soudcích“). Domáhá se tak určení lhůty Městskému soudu v Praze (v délce 3 dnů od doručení rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o návrhu navrhovatelky) k vydání rozhodnutí o žádosti navrhovatelky o osvobození od soudního poplatku za úkon doslání spisu a k doslání spisu 7 Ca 94/2008 k nahlížení k Okresnímu soudu v Olomouci.

Ze spisového materiálu Nejvyšší správní soud zjistil, že navrhovatelka podala dne 22. 4. 2008 u Městského soudu v Praze žalobu proti výše specifikovanému rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto její odvolání proti rozhodnutí Odboru kultury a památkové péče Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 6. 9. 2007, č. j. KUOK 93866/2007. Tímto rozhodnutím správní orgán prvního stupně nevyhověl žádosti navrhovatelky o poskytnutí informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím. Navrhovatelka zároveň podala návrh na přerušení řízení do doby, než bude rozhodnuto o jiné žalobě podané navrhovatelkou k městskému soudu, a požádala o osvobození od soudních poplatků.

Městský soud usnesením ze dne 11. 8. 2008 rozhodl o osvobození navrhovatelky od soudního poplatku.

Dne 27. 5. 2009 navrhovatelka zaslala městskému soudu přípis, v němž požádala o doslání spisu k Okresnímu soudu v Olomouci za účelem nahlížení do spisu. Dne 16. 6. 2009 dalším přípisem připomenula městskému soudu svou žádost o doslání spisu a dodala, že předpokládá, že vzhledem k tomu, že je osvobozena od soudního poplatku, nemusí výslovně žádat o osvobození od poplatku za úkon doslání. Dále uvedla, že pokud je nutno rozhodovat zvlášť i o tomto osvobození, pak o něj žádá. Na to reagoval městský soud přípisem předsedy senátu 7 Ca ze dne 22. 6. 2009, kterým navrhovatelku vyzval ke sdělení důvodu její žádosti o zaslání spisu s tím, že nebude-li žádost odůvodněna, soud ji nevyhoví. Navrhovatelka dne 24. 6. 2009 ve svém dalším přípise uvedla, že z právního předpisu nevyplývá, že by účastník řízení měl povinnost zdůvodňovat svou žádost o nahlížení do spisu ani žádost o provedení úkonu doslání spisu k jinému soudu za účelem nahlížení. V ustanovení § 45 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s."), není uvedeno, že právo nahlížet do spisu se váže pouze k „procesnímu soudu" a že se uvedené právo nemůže realizovat u jiného soudu za poplatek (popřípadě bezplatně při osvobození od soudních poplatků). Navrhovatelka má tedy za to, že výzvu soudu ke zdůvodnění její žádosti není povinna splnit a že předmětem rozhodování soudu je pouze to, zda doslání spisu bude zpoplatněno podle Sazebníku poplatků k zákonu č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen „zákon o soudních poplatcích"), anebo ji bude k její žádosti přiznáno osvobození od poplatku za daný úkon. Městský soud poté přípisem ze dne 16. 7. 2009 sdělil navrhovatelce, že dle § 191 odst. 1 Instrukce Ministerstva spravedlnosti č. 505/2001 - Org., kterou se vydává vnitřní a kancelářský řád pro okresní, krajské a vrchní soudy (dále jen „kancelářský řád"), lze zaslat spisy k jinému soudu k nahlédnutí toliko na odůvodněnou žádost a se souhlasem předsedy senátu (samosoudce). Jelikož žádost navrhovatelky o zaslání spisu 7 Ca 94/2008 je neodůvodněná, nelze ji vyhovět. Do spisu lze nahlédnout u příslušného Městského soudu v Praze.

Dne 15. 12. 2009 zaslala navrhovatelka Nejvyššímu správnímu soudu prostřednictvím městského soudu návrh na určení procesní lhůty k provedení výše specifikovaných úkonů. Svůj návrh zdůvodnila tím, že městský soud dosud ani nerozhodl o její žádosti o osvobození od soudního poplatku za úkon doslání, ani spis k dožádanému soudu nedoslal. Přípis soudu ze dne 16. 7. 2009 nelze považovat za relevantní, protože odkazuje pouze na znění kancelářského řádu. Tím však nemůže být uložena povinnost ve smyslu čl. 4 odst. 1 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina").

Předseda senátu městského soudu v předkládací zprávě uvedl, že k žádosti o zaslání spisu již bylo navrhovatelce sděleno, že spis zaslán nebude, neboť žádost nebyla odůvodněna. Ustanovení § 191 odst. 1 kancelářského řádu nezakládá povinnost soudu spis zaslat na jakoukoli žádost účastníka, v tomto rozsahu je nutné jej odlišit od nahlížení do spisu, kdy účastník takovýto nárok má. Citované ustanovení zakládá diskreční pravomoc soudu posoudit, zda jsou dány podmínky pro zaslání spisu, či nikoliv. Jelikož spis neobsahuje žádnou novou skutečnost ve věci samé, je dle soudu žádost navrhovatelky v rozporu se zásadou hospodárnosti a rychlosti řízení.

Podle § 174a odst. 1 zákona o soudech a soudcích má-li účastník nebo ten, kdo je stranou řízení, za to, že jeho stížnost na průtahy v řízení, kterou podal u příslušného orgánu státní správy soudů, jím nebyla řádně vyřízena, může podat návrh soudu, aby určil lhůtu pro provedení procesního úkonu, u kterého podle jeho názoru dochází k průtahům v řízení. Podle § 174a odst. 7 téhož zákona pokud soud, vůči němuž návrh na určení lhůty směřuje, již procesní úkon, u kterého jsou v návrhu namítány průtahy v řízení, učinil, příslušný soud návrh zamítne; stejně tak postupuje, dospěje-li k závěru, že k průtahům v řízení nedochází.

Nejvyšší správní soud předně považuje za nutné poukázat na povahu řízení o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu podle § 174a zákona o soudech a soudcích. Jeho smyslem je určení toho, zda v řízení nedochází ze strany soudu k neodůvodněným průtahům a případné zjednání nápravy stanovením lhůty k provedení patřičného úkonu. V rámci tohoto řízení však nemůže docházet k věcnému přezkumu postupu soudu, u nějž jsou namítány průtahy v řízení. Jinak řečeno, dospěje-li k závěru, že městský soud ve věci koná, a to bez zbytečných průtahů, pak nemůže než návrh na určení lhůty zamítnout.

Ze soudního spisu je přitom patrné, že v řízení před městským soudem k namítaným průtahům nedochází. V reakci na žádost navrhovatelky, aby zaslal spis 7 Ca 94/2008 k nahlížení k Okresnímu soudu v Olomouci, městský soud žadatelku vyzval, aby tuto svou žádost zdůvodnila. Jelikož tak neučinila, uvědomil ji dalším přípisem o tom, že spis k Okresnímu soudu v Olomouci nezašle a že pokud má zájem do spisu nahlédnout, může tak učinit přímo u Městského soudu v Praze. Je tedy zjevné, že městský soud v této věci konal a nelze mu vyčíst, že by se dopustil jakéhokoli průtahu. Domnívá-li se navrhovatelka, že se městský soud dopouští svým postupem porušení jejích procesních práv, pak může učinit tuto otázku předmětem soudního přezkumu eventuálního rozhodnutí městského soudu ve věci samé. Nejvyššímu správnímu soudu totiž nepřísluší posuzovat tuto otázku v nynějším řízením.

K obdobným závěrům dospěl Nejvyšší správní soud rovněž ve svém usnesení ze dne 20. 7. 2007, č. j. 7 Afs 28/2007 - 47 (dostupné na www.nssoud.cz). Zde odmítl kasační stížnost účastníka řízení, kterému městský soud přípisem sdělil, že jeho žádosti o nahlédnutí do neveřejné části správního spisu nelze vyhovět. Nejvyšší správní soud stěžovatele v uvedeném usnesení poučil, že není na svých právech odmítnutím kasační stížnosti nikterak zkrácen, neboť bude-li mít za to, že městský soud nesprávnou aplikací ustanovení § 45 s. ř. s. porušil jeho práva jako účastníka řízení, lze takovou vadu namítat v rámci řízení o kasační stížnosti proti rozhodnutí městského soudu ve věci samé jako jinou vadu řízení před soudem, mohla-li mít taková vada za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé [§ 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.].

K návrhu na určení lhůty k vydání rozhodnutí o žádosti o osvobození od soudního poplatku za úkon zaslání spisu Nejvyšší správní soud konstatuje, že v situaci, kdy městský soud dospěl k závěru, že spis k Okresnímu soudu v Olomouci zasílat nebude, by bylo zjevně nadbytečným rozhodovat o poplatku za zaslání spisu. Ani v tomto bodě tak neshledal důvod k určení lhůty k provedení procesního úkonu.

Ze shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že v řízení před městským soudem k průtahům nedochází a návrh žalobkyně podle § 174a odst. 7 zákona o soudech a soudcích zamítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích, dle kterého hradí náklady řízení o něm stát jen tehdy, je-li návrh uznán jako oprávněný. K tomu v projednávané věci nedošlo, proto soud rozhodl tak, že navrhovatelka nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 174a odst. 9, věta druhá, zákona o soudech a soudcích).

V Brně dne 11. ledna 2010

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu